
Wise Sayings Subhashita from Shrimad Bhagavata with Marathi
Meanings

श्रीमद्भागवतसुभाषितानि सार्थ मराठी

Document Information

Text title : Wise Sayings Subhashita from Shrimad Bhagavata with Marathi Meanings

File name : bhAgavatasubhAShItAnimarATHI.itx

Category : subhAShita, subhaashita

Location : doc_z_misc_subhaashita

Transliterated by : Mandar Mali aryavrutta at gmail.com

Proofread by : Mandar Mali aryavrutta at gmail.com

Translated by : Vishnu Vinayak Paranjape, Pen 1929

Latest update : September 21, 2019

Send corrections to : sanskrit@cheerful.com

This text is prepared by volunteers and is to be used for personal study and research. The file is not to be copied or reposted without permission, for promotion of any website or individuals or for commercial purpose.

Please help to maintain respect for volunteer spirit.

Please note that proofreading is done using Devanagari version and other language/scripts are generated using **sanscript**.

September 18, 2022

sanskritdocuments.org

Wise Sayings Subhashita from Shrimad Bhagavata with Marathi
Meanings

श्रीमद्भागवतसुभाषितानि सार्थ मराठी

१ अयक्षुरन्धस्य यथाग्राणीः कृतः तथा जनस्याविदुषोऽभुधो गुरुः ॥ ८.२४.५०

ज्याप्रमाणे आंधण्या मनुष्याने आंधणा मनुष्य आपला पुढारी केला असता त्यापासून काळीअेक उपयोग होत नाही, त्याप्रमाणे ज्ञान नसलेल्या लोकांनी अडाणी गुरु केला असता त्याचा कांळी अेक उपयोग होत नाही.

२ अज्ञानाद्यथाज्ञानाद्दुत्तमश्लोकनाम यत् ।

सङ्कीर्तितमघं पुंसो दृढेदेषो यथानलः ॥ ६.२.१८

ज्या प्रमाणे जालूनभुजून टाकलेला किंवा नकणत पडलेला अग्नि काष्ठे जालून टाकतो, त्याप्रमाणे पवित्र कीर्ति असलेल्या परमेश्वराचे नांव समजून उच्चारिले किंवा त्याचा सडज उच्चार जाला तरी ते नांव मनुष्याचे पातक नाहीसे करून टाकते.

३ अणुव्यश्च मडद्भधश्च शास्त्रेभ्यः कुशलो नरः ।

सर्वतः सारमाद्यथासुषेभ्य इव षट्पदः ॥ ११.८.१०

ज्याप्रमाणे ज्ञान लडान मोठ्या कुलातील रस गडण करितो त्याप्रमाणे विवेकी मनुष्याने लडानमोठ्या सर्व शास्त्रातील मडत्वाचा भाग गडण करावा.

४ अण्वप्युपाहृतं भक्तैः प्रेम्णा भूर्येव व मे भवेत् ।

भूर्य्यभक्तोपहृतं न मे तोपाय कल्पते ॥ १०.८१.३

(श्री कृष्ण सुडाम्याला मडणाले।) भक्तांनी प्रेमाने अर्पण केलेली वस्तू थोडी जरी असली तरी ती मला पुष्ण वाटते. आणि अभक्तांनी पुष्ण वस्तू जरी अर्पण केला तरी त्यापासून मला संतोष होत नाही.

५ अनागतमतीतं य वर्तमानमतीन्द्रियम् ।

विप्रकृष्टं व्यवहितं सम्यक् पश्यन्ति योगिनः१०.६१.२१

पुढे होणारे, पूर्वी जालेल्या आणि वर्तमानकाणी इन्द्रियांना न समजणारे, दूर असलेल्या, मध्ये पडणारे इत्यादि व्यवधान असल्यामुळे न दिसणारे सर्व वस्तूंना योगी लोक प्रत्यक्ष पाडतात.

६ अनापृष्टमपिभ्रूयुर्गुरवो दीनवत्सलाः ॥ ३.७.३६

दीनांवर दया करणारे गुरु न विचारलेल्या टेपील गोष्टींमदल सांगत असतात.

७ अर्थलि परमो लाभो नृणां साधुसमागमः ॥ १२.१०.७
साधूंच्या समागम घडणो डा मनुष्यांना मोठाय लाभ डोय.

८ अरयोऽपि डि संघेयाः सति कार्यार्थगौरवे ।

अडिमूषकवद्देवा ळ्यर्थस्य पदवीं गतैः ॥ ८.६.२०

(समुद्रमंथनायेपूर्वीं दैत्यांशी सभ्य करा, असें भगवान विष्णूंनी देवांना सांगितले) देवडो, ओभादे मोठे कार्य घडवून आणण्यासाठी शत्रुंबरोबर सुद्धा मैत्री डेली पाडिजे. ती तुम्ही करा आणो तुमच्या कार्यभागा जाल्यावर सर्प उंदरांना गिणून टाकतो त्या प्रमाणे दैत्यांच्या नाश करा.

९ असतः श्री मदान्धस्य दारिद्यं परमञ्जनम् ।

आत्मौपम्येन भूतानि दरिद्रः परमीक्षते ॥ १०.१०.१३

संपत्ती च्या मदाने अंध जाल्यामुणे कर्तव्याकर्तव्य न पाडणार्या विवेकशून्य पुरुषाला दारिद्र्य डेय उत्तम अंजन डोय. कारण दरिद्री पुरुष आपल्यासारणीय दुःखे सर्वांना प्राप्त डोत असतील असे निश्चयाने जाणतो.

१० अहं भक्तपराधीनो ळ्यस्वतन्त्र षव द्विज ॥ ९.४.६३

(श्रीभगवान् विष्णु सुदर्शन यडाने पीडित जालेल्या दुर्वास ऋषींना मडणाले) डे ब्राह्मणाला, मी भक्ताच्या अधीन आडे, यामुणे तुज्या रक्षाणाविषयी स्वतंत्र असल्यासारभा नाही.

११ अडो दैन्यमडो कष्टं पारक्यैः क्षणभंगुरैः ।

यन्नोपकुर्त्यादस्वार्थैर्मर्त्यैः स्वज्ञातिविग्रहैः ॥ ६.१०.१०

द्रव्य, पुत्रादिक बांधव व शरीर यांची स्थिति अशी आडे का, यांच्या स्वतःला उपयोग डोत नाही, यांना डोल्डी कुत्री भाडिन टाडणार व यांच्या क्षणायाली भरवसा नाही. तेवडा यांच्या योगाने मनुष्याने डोणारवडी उपडार न करणे डी डिती तरी दैन्याची व दुःभाची गोष्ट आडे.

१२ आयुः श्रियं यशो धर्म लोडानाशिष अेव य ।

डन्ति श्रेयांसि सर्वाणि पुंसो मडदतिक्रमः ॥ १०.४.४६

सज्जनांच्या छण डेला असतां मनुष्याचे आयुष्य, संपत्ति, यश, धर्म, उत्तमलोकप्राप्ति, आशीर्वाद, कल्याणकारक गोष्टी या सर्वांच्या नाश डोतो.

१३ आशा डि परमं दुःखं नैराश्यं परमं सुभम् ॥ १.८.४४

आशा धरणे डे अतिशय दुःभाचे कारण आडे. आणो आशा नसणे डे परम सुभाचे कारण आडे.

१४ षन्द्रियाणि जयन्त्याशु निराडारा मनीषिणः ।

वर्जयित्वा तु रसनं तन्निरन्नस्य वर्धते ॥ ११.८.२०

आडाराया त्याग करणारे विचारी पुरुष रसनेद्रियाशिवाय बाडीच्या सर्व षद्रियांना ळिंकतात. परंतु अन्नरडित पुरुषांचे रसनेद्रिय वाढत जाते

(रसाविषयी अधिक आसक्ति उत्पन्न डोते)

१५ षष्ठ्याणां वयः सत्यं तथैवाचरितं क्वचित् ।

तेषां यत्स्ववयोर्युक्तं बुद्धिमांस्तत्समाचरेत् ॥ १०.३३.३२

समर्थ पुरुषांचे भाषण सत्य असते. उपदेशाप्रमाणे त्यांचं आचरण कथित असते. म्हाणून बुद्धिमान मनुष्याने त्यांच्या उपदेशाला अनुसरून असलेल्या आचाराचे आचरण करावे.

१६ उत्तमश्चित्तितं कुर्यात्प्रोक्तकारी तु मध्यमः ।

अधमोऽश्रद्धया कुर्यादकर्तोऽच्यरितं पितुः ॥ ६.१८.४४

जे मुलगा बापाच्या मनांत असलेले कार्य करितो तो उत्तम, जे सांगितलेले करितो तो मध्यम, जे सांगितलेले अश्रद्धेने करितो तो कनिष्ठ आणि जे बापाचे सांगले अश्रद्धेनेसुद्धा करित नाही तो केवळ विष्टेसारखाय होय.

१७ उद्यतस्य हि कामस्य प्रतिवाद्यो न शस्यते ।

अपि निर्मुक्तसङ्गस्य कामरक्तस्य किं पुनः ॥ ३.२२.१२

सर्वसंग परित्याग केलेल्या पुरुषाला दैर्घ्य स्वतः प्राप्त जालेल्या विषयाचा अखंड करणे योग्य नाही, मग विषयासक्त पुरुषाला तो कोठून योग्य होईल?

१८ ऐकः प्रसूयते जन्तुरेक एव प्रलीयते ।

अकोऽनुभुङ्गते सुकृतमेक एवय दृष्टतम् ॥ १०.४६.२१

प्राणी ऐकटाय जन्मास येतो, (स्त्रीपुत्रादिकांसह जन्मास येत नाही) व ऐकटाय मरण पावतो. तसेंच पुण्याचे कृण सुभ एकेकटाय भोगतो व पापाचे कृण दुःखसुद्धा ऐकटाय भोगितो.

१९ अतदेव हि सखिष्यैः कर्तव्यं गुरुनिष्कृतम् ।

यद्वै विशुद्धभावेन सर्वार्थात्मार्षाणां गुरौ ॥ १०.८०.४१

उत्तम शिष्यांनी गुरुंच्या उपकारांची कृडा होय करावी की, सर्व पुरुषार्थ ज्यापासून प्राप्त होतात, तो देह शुद्धमक्तीने गुरुंना अपण करावा.

२० अेतावत्येव शुश्रूषा कार्या पितरि पुत्रकैः ।

वाढमित्यनुमन्येत गौरवेण गुरोर्वयः ॥ ३.२४.१३

मुलांनी वडिलांची सेवा षटकीय करावयाची आहे की, त्यांच्या आशेचा स्वीकार 'ठीक आहे' अशा बहुमानाने करावा.

२१ अेतावानव्यथो धर्मः पुण्यश्रौडैरुपासितः ।

थो भूतशोकलुर्षाभ्यामात्मा शोचति लृष्यति ॥ ६.१०.६

प्राणिमात्राला दुःख जाले असतां ज्याला स्वतःला दुःख होते, व प्राणिमात्रांचे सुभ पाळून ज्याला सुभ होते अशा पुरुषाचा जे धर्म तोय अक्षय धर्म होय. कारण सत्कीर्तिमान् लोकांनी याय धर्माचे आचरण केले आहे.

२२ अेतावान् हि प्रभोरर्थो यद्दीनपरिपालनम् ॥ ८.७.३८

समर्थ पुरुषांचे उंच कर्तव्य आहे की, त्यांनी दीन जनांचे परिपालन करावे.

२३ ओष राज्ञां परो धर्मो ऽध्यार्तानामार्तिनिग्रहः ॥ १.१७.११

पीडित जालेल्या लोकांचे दुःख निवारण करणे हाच राजांच्या मुख्य धर्म आहे.

२४ ओष वै परमो योगो मनसः संग्रहः स्मृतः ।

दृढयज्ञात्वमन्विच्छन् दम्यस्येवार्धतो मुहुः ॥ ११.२०.२१

शिक्षण देण्यास योग्य अशा उद्धट धोऽत्याला शिकवितांना ज्याप्रमाणे काळी वेण त्याच्या तंत्राने यालून उणूडणू त्याला योग्य तें वणण लावावे लागते, त्याप्रमाणे प्रथम काळी प्रसंगी मनाच्या तंत्राने यालून शेवटी तें मन पूर्णपणे ताब्यात आणवे. अशा रीतीने मनाचा निग्रह करणे उंच मोठे योगसाधन आहे.

२५ कर्माणा जायते जन्तुः कर्मणैव निलीयते ।

सुभं दुःभं भयं क्षेमं कर्मणैवाभिपद्यते ॥ १०.२४.१३

प्राणी कर्माच्या योगाने उत्पन्न होतो, कर्माच्याच योगाने लय पावतो. सुभ, दुःभ, भय, आणि कल्याण ही सर्वही कर्माच्याच योगाने प्राप्त होतात.

२६ कालो बलीयान्बलिनां भगवानीश्वरोऽव्ययः ।

प्रजाः कालयते क्रीडन् पशुपालो यथा पशून् ॥ १०.५१.१८

काल हा सर्व बलिष्ठांमध्ये बलिष्ठ असून अविनाशी भगवान् ईश्वर आहे. तो क्रीडा करीत असतां, ज्याप्रमाणे पशूंचे रक्षण करणारा पशूंना धडके तिकडे नेतो, त्याप्रमाणे प्रजाजनांची धडामोड करितो.

२७ किं विधया किं तपसा किं त्यागेन श्रुतेन वा ।

किं विविक्तेन मौनेन स्त्रीभिर्यस्य मनो हृतम् ॥ ११.२६.१२

ज्याचे मन स्त्रियांनी आपल्या ताब्यांत ठेविले आहे (जे स्त्रीलंपट जाला आहे) त्याच्या विधेया, तपाया, त्यागाया, अध्ययनाया, ऐकान्तवासाया आणि मौनाया काय उपयोग आहे ?

२८ किं दुर्मर्षं तितिक्षूणां किमकार्यमसाधुभिः ।

किं न देयं वदान्यानां कः परः समदर्शनाम् ॥ १०.७२.१८

सडनशील पुरुषांना दुःसड असे काळीय नाही. दुष्टांना अकार्य म्हाणून काळीय नाही (वाटेव ते दुष्कृत्य करणाराची त्यांची तयारी असते) देता येणार नाही असें दानशूर पुरुषांजवण काय आहे ! (ते वाटेव ती वस्तू देऊन टाकतील) आणि समदृष्टि असलेल्या लोकांना परका असा कोणीय नाही.

२९ किं प्रमत्तस्य बहुभिः परोक्षैर् धार्यनैरिड ।

वरं मुहुर्त्तं विदितं घटेत श्रेयसे यतः ॥ २.१.१२

या लोकी सावध नसल्यामुणे अवियाराने केवण विषयसेवनांत ओभाधा मनुष्याची पुष्कण वर्षे निघून गेली तरी त्यांच्या काय उपयोग आहे ! त्यापेक्षा ज्ञानाने युक्त अशा दीन घटकाळी श्रेष्ठ होत, कारण मनुष्य त्या दीनघटकांमध्ये स्वछितासाठी यत्न करितो.

३० को-वर्थः सुप्पयत्येनं कामो वा मृत्युरन्तिके ।

आघातं नीयमानस्य वध्यस्येव न तुष्टिदः ॥ ११.१०.२०

या ज़ुवाय्या संनिध मृत्यु उभा आडे अशा स्थितीत कोणता घनाद्विपदार्थ किंवा शब्दाद्वि विषय त्याला सुप्प देणार आडे ? वध्य पुरुषाला वध करण्यार्या ज़गुकेडे नेत असतां त्यावेणी माणा, खंदन, मित्रान्न धत्याद्वि पदार्थ दिले असतां ते त्याला सुप्पदायक छीत नाडीत त्याप्रमाणे पुढे मृत्यु असलेल्या या ज़ुवाला कोणताय पदार्थ संतोष उत्पन्न करीत नाडी.

३१ कौमार आयरेत्राज्ञो धर्मान् भागवतानिड ।

दुर्लभं मानुषं जन्म तदध्यध्रुवमर्थदम् ॥ ७.६.१

ज्ञात्या पुरुषाने या मनुष्यजन्माध्येय व त्यातूनडी कौमारावस्थेमध्येय भागवतधर्माये आयरण करावे. कारण, डा मनुष्य जन्म दुर्लभ असून पुरुषार्थ साधून देणारा आडे, तथापि तो अशाश्वत आडे.

३२ गुरुर्न स स्यात्स्वजनो न स स्यात्

पिता न स स्याज्जननी न सा स्यात् ।

दैवं न तत्स्यान्न पतिश्च स स्यात्

न मोययेधः समुपेतमृत्युम् ॥ ५.५.१८

आपल्याजवण आलेल्या लोकांथी मृत्युपासून जयाला सुटका करिता येत नाडी, तो गुरु नव्हे स्वजन नव्हे, आणि पिता डोण्याला योग्य नव्हे, ती माता नव्हे ते दैवत नव्हे तो पति नव्हे। (जयाला आपले कर्तव्य बरोबर करिता येत नसेल त्याने ती ती पदवी प्राप्त करून घेऊ नये।)

३३ जन्मलाभः परः पुंसामन्ते नारायणस्मृतिः ॥ २.१.६

अंतकाणी नारायणाथी स्मृति डोणे डाय मनुष्यजन्म प्राप्त जाल्याथा मोठा लाभ डोय.

३४ जातस्य मृत्युध्रुव ओष सर्वतः

प्रतिडिया यस्य न येड क्लृप्ता ।

लोकी यशश्चाथ ततो यद्वि ड्यभुं

को नाम मृत्युं न वृणीत युक्तम् ॥ ६.१०.३२

उत्पन्न जालेव्या प्राण्याला तो कोठेडी गेला तरी मृत्यु निःसंशय येणारय. या लोकी मृत्यु टाणण्याथा उपाय धश्वराने निर्माण केला नाडी. मडणून या मृत्युपासून जर धडलोकी यश आणि परलोकी स्वर्ग डी प्राप्त छीत असतील तर या प्राप्त जालेव्या योग्य मृत्यूथा कोण बरें स्वीकार करणार नाडी ? सर्वडी करितीलय.

३५ जिह्यातिप्रमाथिन्या जनो रसविमोहितः ।

मृत्युमृच्छत्यसद्बुद्धिर्मानस्तु बडिशैर्यथा ॥ ११.८.१९

ज्याप्रमाणे मासा आमिष लाविलेल्या गणाच्या (लोडकंटकाच्या) योगाने मृत्युमुष्णी पडतो, त्याप्रमाणे रससेवनाविषयी आसक्त जालेला दुर्बुद्धि मनुष्य उच्छंभल दुर्जय अशा जिह्मेच्या योगाने मृत्युमुष्मांत पडतो.

३६ जिह्वां क्वचित्संदृशति स्वदृष्टिभिः

तद्भेदनायां कतमाय कुप्येत् ॥ ११.२३.५१

केव्हां तरी मनुष्य आपल्याच दांतांनी आपली जुलुब यावतो त्यावेळी डोणार्या वेदनांमुळे त्याने कोणाम्बर रागे मरावे ? (दांतांना रागे मरून ताडण करावे तर आपणांलाय दुसरी पीडा होईल ।)

३७ जिवितं मरणं जन्तोर्गतिः स्वेनैव कर्मणा ।

राजंस्ततोऽन्योन्यान्यस्य प्रदाता सुभृद्भयोः ॥ १२.६.२५

(भृदप्यति जनमेजयराजला सांगतात ।) हे राजा, जिवंत राहणे, मृत्यु येणे, स्वर्गादिलोक्यांची प्राप्ति होणे ही सर्व प्राण्याला आपल्या कर्माच्या योगाने प्राप्त होत असतात. यासाठी दुसऱ्याला सुभृद्भूषे देणारा दुसरा कोणी नाही.

३८ तत्कर्म हरितोषं यत् सा विधा तन्मतिर्यथा ॥ ४.२६.४६

ज्याच्या योगाने ईश्वराला संतोष होतो तेच भरें कर्म होय. आणि जिच्या योगाने श्रीहरीकडे बुद्धि लागते, तीच भरी विधा होय.

३९ तथारिभिर्न व्यथते शिवीमुष्णैः

शेतेऽर्हिताङ्गो वृद्धयेन द्यूयता ।

स्वानां यथा वक्रधियां दुरुक्तिभिः

दिवानिशं तथ्यति मर्मताडितः ॥ ४.३.१६

ज्याप्रमाणे आपल्या कुटिलबुद्धि बांधवांच्या दुर्भाषणाने मर्मस्थानी ताडित जालेला पुरुष व्यथित जालेल्या अंतःकरणांमुळे रात्रंदिवस संताप पावतो, त्याप्रमाणे शत्रुंनी बाणांच्या योगाने आंगाचे तुडुडे पाडिले तरी संताप पावत नाही. कारण त्याला थोडी तरी जोप येते, परंतु मर्मभेद जालेल्याला मुणीय येन पडत नाही.

४० तद्वै धनुस्त षषवः स रथो ह्यस्ते

सोऽहं रथी नृपतयो यत आनमन्ति ।

सर्वं क्षणेन तदभूदसदीशरिक्तं

भस्मन्हुतं कुलकराद्भूमिवोभमूष्णाम् ॥ १.१५.११

(श्रीकृष्ण निजधामास गेल्यानंतर अर्जुनाचा गवण्यांनी पराजय केला त्यासंबंधाने अर्जुन युधिष्ठिरास सांगतो ।) संग्रामाचेवेळी राजे लोक ज्याला नमस्कार करीत असत, तेच गांडीव धनुष्य, तेच वाण, तोच अग्नीने दिलेला दिव्यरथ, तेच घोडे, तोच मी रथी पण हे सर्व साहित्य श्रीकृष्णारुढित जाल्यामुळे अेका क्षणांत व्यर्थ जाले. भस्मामध्ये केलेले हवन, मायावी पुरुषांपासून मिळविलेल्या वस्तु किंवा उभर भडणजे भार्या जमिनीत पेरलेले

धान्य हीं ज्याप्रमाणे व्यर्थ होतात त्याप्रमाणे श्रीकृष्णाय अघिष्ठान नाहीसैं जाल्याबरोबर माजें सर्व सामर्थ्य कुकट गेले.

४१ तप्यन्ते लोकतापेन साधवः प्रायशो जनाः ।

परमाराधनं तद्धि पुरुषस्यापिलात्मनः ॥ ८.७.४४

साधु पुरुष बहुतकरून लोकांच्या दुःखांने स्वतः दुःखी होतात। (लोकांचे दुःख निवारण करण्यासाठी स्वतः दुःख भोगितात।) दुःसर््याकरितां दुःख सहन करणं हाय सर्वांत्या परमेश्वराचे उत्कृष्ट आराधन होय.

४२ तांस्ताःकामान्छरिर्दधात यान् यान् कामयते जनः ।

आराधितो यथैवैष तथा पुंसां क्लोदयः ॥ ४.१३.३४

मनुष्य ज्या ज्या विषयांची छछा धारण करितो ते ते विषय श्रीहरि त्याला देतो. जसे हरीचे आराधन करावें, तशीच क्लप्रामि मनुष्यांना होते.

४३ तावज्जितेन्द्रियो न स्याद्विजितान्येन्द्रियः पुमान् ।

न जयेद्रसनं यावज्जिवितं सर्वं जिते रसे ॥ ११.८.२१

छतर छंदिये जिंकणार््या पुरुषाने जोपर्यन्त रसनेंद्रिय जिंकिलें नाही, तोपर्यंत तो जितेंद्रियच नव्हे. रसनेंद्रिय जिंकिलें असतां त्याने सर्व छंदिये जिंकिल्यासारखी आढेत.

४४ तावत्प्रमोदते स्वर्गे यावत्पुण्यं समाप्यते ।

क्षीणपुण्यः पतत्यर्वागनिच्छन्कालयालितः ॥ ११.१०.२६

प्राणी स्वर्गामध्ये पुण्य संपेपर्यंत विषयांच्या उपभोग घेत असतां आनंद पावतो. परंतु पुण्य संपतांय तेथून पडण्याची छछा करीत नसतांही कालाने त्यास पाडिले म्हणजे तो ખाली पडतो.

४५ दुर्लभो मानुषो देहो देहिनां क्षणभङ्गरः ।

तत्रापि दुर्लभं मन्ये वैकुण्ठप्रियदर्शनम् ॥ ११.२.२८

(निमिराजा कवि, हरि छत्यादि नछ योगेश्वराना म्हणाला) ज्वांना क्षणभंगुर असलेलाही हा मनुष्यदेह दुर्लभ आढे; आण्णि त्या मनुष्यजन्मामध्येही भगवद्भक्तांचे दर्शन दुर्लभ आढे असे मी मानितो.

४६ दुष्करः को नु साधूनां दुस्त्यजो वा मडात्मनाम् ८.५.१५

मडात्या साधूना करण्यास अथवा टाकण्यास कठीण असें काय आढे ! कांडीय नाही.

४७ दृष्टिपूतं न्यसेत्पादं वस्त्रपूतं पिबेज्जलम् ।

सत्यपूतां वदेद्द्रात्रं मनःपूतं समाचरेत् ॥ ११.१८.१६

दृष्टीने पाहून शुद्ध हरलेल्या जग्गी पाठाल टाकावे, वस्त्राने गाणलेले पाणी प्यावे, सत्याने पवित्र अशी वाणी उच्यारावी आण्णि मनाने विचार करून शुद्ध असेल तेंच आचरण करावे.

४८ द्रावेव चिन्तया मुक्तौ परमानन्द आप्लुतौ ।

यो विमुग्धो जडो बालो यो गुणोभ्यः परं गतः ॥ ११.८.४

या जगांत ज्यांना शिंता नाही, व जे परमानंदांत निमग्न आहेत, असे दोगेजणच आहेत. अेक अज्ञानी उद्योगरहित बालक आणि दुसरा परमेश्वराशी अैक्य पावलेला गुणगतीत साधु.

४८ धर्मव्यतिक्रमो दृष्ट ईश्वराणां य सादसम् ।

तेज्जुयसां नदोषाय वन्देः सर्वभुजो यथा ॥ १०.३३.३०

नैतत्समायरेज्जातु मनसापि ह्यनीश्वरः ।

विनश्यत्यायस्मौढ्याद्यथा रुद्रोऽब्धिजं विषम् ॥ १०.३३.३१

पवित्र असलेल्या सर्वभक्षक अग्नीने जरी अमंगल पदार्थ जाणून टाकिले तरी त्यामुणे तो जसा अपवित्र होत नाही, त्याप्रमाणे तेजस्वी समर्थ पुरुषांच्या हातून धर्ममर्यादांचे उल्लंघन आणि भलत्याच गोष्टी करण्याचे सादस जरी आवे, तरी त्यांना दोष लागत नाही.

शंकरांनी कालकूट विष भक्षणे केले, म्हाणून दुसरा सामान्य पुरुष तसे करण्यास प्रवृत्त होईल, तर तो जसा नाश पावेल, त्याप्रमाणे भूर्भुवामुणे शास्त्रविरुद्ध कर्म करणारा नाश पावेल. समर्थ नसलेल्या पुरुषाने शास्त्रविरुद्ध कर्म मनानेही आचरण करू नये.

५० धर्मार्थकाममोक्षाप्यं य इच्छेच्छ्रेय आत्मनः ।

अेकमेव हरेस्तत्र कारणां पादसेवनम् ॥ ४.८.४१

धर्म, अर्थ, काम आणि मोक्ष हे पुरुषार्थ साधल्याने कल्याण प्राप्त होते. हे कल्याणकारक पुरुषार्थ साधण्यास श्रीहरीच्या चरण्यांचे सेवन करणे हेच अेक साधन आहे.

५१ न जातु कामः कामानामुपभोगेन शाम्यति ।

उविषा कृष्णवर्त्मव भूय अेवाभिवर्धते ॥ ८.१८.१४

ज्याप्रमाणे अग्नि हा तूप घट्यादि उवनीय द्रव्यांच्या योगाने शांत न होतां अधिकच प्रदीप्त होतो, त्याप्रमाणे विषयांच्या उपभोगाने विषय भोगण्याची इच्छा कधीही शांत होत नाही. उलट वाढतच जाते.

५२ न तथा तप्यते विद्मः पुमान्बाणैः सुभर्मगैः ।

यथा तुदन्ति भर्मस्था ह्यसतां परुषेषवः ॥ ११.२३.३

भर्मस्थणी लागलेल्या दुर्जनांच्या कठोर वाज्ज्यांनी पुरुष दुःखाने जसा संतप्त होतो, तसा भर्मस्थानी लागलेल्या लोडमय भर्त्यां बाणांनी विद्मः आलेलाही पुरुष संतप्त होत नाही.

५३ ननु स्वार्थपरो लोको न वेद परसंकटम् ।

यदि वेद न याचेत नेति नाह यदीश्वरः ॥ ६.१०.६

भरोपर स्वार्थाविषयी तत्पर असलेल्या लोकांना दुसऱ्याचे संकट समजत नाही, जर समजेल तर ते याचनाथ करणार नाहीत. तसेच ज्याच्यापाशी याचना केली. तो जर देण्यास समर्थ असेल व दुसन्याचे संकट जाणणारा असेल तर देत नाही असे कधीच म्हाणणार नाही.

५४ न वै शूरा विकत्यन्ते दर्शयन्त्येव पौरुषम् ॥ १०.५०.२०

शूर पुरुष आपली स्वतःची स्तुति करीत नाहीत, तर स्तुतीला कारण असलेला पराक्रम कडून दाम्पवितात.

५५ न संरम्भेण सिध्यन्ति सर्वेऽर्थाः सान्त्वया यथा ॥ ८.६.२४

सामोपचाराने जशी कार्ये सिद्ध होतात तशी रागाने होत नाहीत.

५६ न सभां प्रविशेत्प्राज्ञः सभ्यदोषाननुस्मरन् ।

अभ्रुवन्विभ्रुवन्नज्ञो नरः किंत्विषमश्नुते ॥ १०.४४.१०

सभासदांचे दोष जाणवणार्थ्या बुद्धिमान् मनुष्याने आधी सभेमध्येच जूळं नये. कारण दोष जाणूनही न बोलेल, किंवा धर्मपक्षाच्या उलट बोलेल, अथवा विचारिले असता मी जाणत नाही असे म्हणेल, तर त्याला पाप लागते.

५७ नहि कश्चित्क्षणमपि जातु तिष्ठत्यकर्मकृत् ॥ ६.१.५३

कोणीही अेक क्षणभर देखील कर्म केल्यावांचून कधीही राहू शकत नाही.

५८ न ह्यभयानि तीर्थानि न देवा मूर्च्छिषामयाः ।

ते पुनन्त्युरुकालेन दर्शनादेव साधवः ॥ १०.४८.३१

उदकाने युक्त असलेली तीर्थे ही तीर्थे नव्हत, असे नाही, त्याचप्रमाणे मातीचे व दगडाचे देव हे देव नव्हत अस नाही, परंतु ही तीर्थे व हे देव पुष्कळ काणपर्यंत सेवा केली असतां पवित्र करितात आणि साधुलोक त्यांचे दर्शन होतांच पवित्र करितात.

५९ नामसंकीर्तनं यस्य सर्वपापप्राणाशनम् ।

प्राणामो दुःखशमनस्तं नमामि हरिं परम् ॥ १२.१३.२३

ज्याचे नामसंकीर्तन केले असतां ते सर्व पातकांच्या नाश करिते, व ज्याला नमस्कार केला असतां सकल दुःखांच्या नाश होतो, त्या सर्वोत्तम श्रीहरीला मी नमस्कार करितो.

६० नृदेहमाद्यं सुलभं सुदुर्लभं प्लवं सुकल्पं गुरुकर्णधारम् ।

मयानुकूलेन नभस्वतेरितं पुमान्भवाब्धिं न तरेत्स आत्महा ॥ ११.२०.१७

(श्रीभगवान् कृष्ण उद्भवला सांगतात) सर्व उत्कृष्ट इणे प्राप्त करून देण्याचे मुख्य साधन हा नरदेह आहे. हा कोट्यवधि उद्योगांनीही प्राप्त होणारा नाही तथापि सज्ज प्राप्त जाला आहे. ही नरदेहरूपी नौका यांगल्या प्रकारची आहे. गुरु हा तिच्या मधील नावाडी होय. वारा अनुकूल असला म्हणजे नाव यांगल्या तरूढेने याले त्याप्रमाणे माजे स्मरण केले असता मी अनुकूल होऊन प्रेरणा करितो अशा तःउंची सर्व सामग्री असलेली ही नरदेहरूपी नौका प्राप्त जाली असतां, जो संसाररूपी सागर तडून जात नाही, तो आत्मघातकीय समजावा.

६१ नेह यात्यन्तसंवासः कर्त्तव्यित्तेनचित्सह ।

राजस्वेनापि देहेन किमु जायात्मजादिभिः १०.४६.२०.

(अडूर धृतराष्ट्र राजा सांगतो) हे राजा, यालोकी कोणत्याही प्राण्याचा कोणाही प्राण्याबरोबर डेवडाळी निरंतर अेकत्र सडवास घडत नाही. अत्यंत प्रिय असलेल्या आपल्या डेडावरोवर सुद्धा निरंतर सडवास घडत नाही. मग स्त्रीपुत्राडिकांबरोबर घडत नाही, डे काय सांगावें?

डर नैकत्र प्रियसंवासः सुडुडां चित्रकर्मणाम् ।

ओधेन व्युड्यमानानां प्लवानां स्रोतसो यथा ॥ १०.प.२प

ज्याप्रमाणे उडक प्रवाडाच्या ओधाने वाडून जाणार्या तृणकाषाडिकांची स्थिति अेडे ढिकाणी घडत नाही, त्याप्रमाणे चित्रविचित्र कर्म असणार्या सुडुजनांच्या प्रिय असलेला समागम अेका ढिकाणी कायमचा घडत नाही.

डउ पत्रं पुष्यं डुलं तोयं यो मे डक्त्या प्रयच्छति ।

तडडं डक्त्युपडृतमश्रामि प्रयतात्मनः ॥ १०.ट१.ड

(श्रीकृषण सुडाम्याला सांगतात) जो कोणी मला पान, डूल, डुण आणि पाणी यांपैकी काडीडी डक्तीने अर्पण करितो त्या शुकु अंतःकरणाच्या मनुष्याने ते डक्तीने अर्पण डेलेले मी सेवन करितो (आनंढाने ग्राडण करितो)

डड पथि अ्युतं तिष्ठति डिष्टरक्षितं

गुडे स्थितं तडुडुडतं विनश्यति ।

जुवत्यनाथोडपि तडीक्षितो वने

गुडेडपि गुडोस्थ डतो न जुवति ॥ ७.२.ड०

डश्वराने रक्षण डेलेली वस्तू मार्गामध्येडी पडली असता तशीय राडते, तिला कोणी नेत नाही. आणि ज्या वस्तूची डश्वराने उडेक्षा डेली ती धरामध्ये असली तरी नाहीशी डोते. त्यायप्रमाणे अेभाडा पुरुष अनाथ असूनडी डश्वराने त्याच्यावर कृपाडृष्टि डेविली असता तो वनामध्येडी जिवंत राडतोय. आणि डश्वराने ज्याची उडेक्षा डेली तो पुरुष धरामध्ये सुरक्षित असूनडी जगत नाही.

डप परोडध्यपत्यं डितकृडौषधं

स्वडेडजोडप्यामयवत्सुतोडडितः ।

डिन्धातडडुगं यडुतात्मनोडडितं

शेषं सुषुं जुवति यडुवर्जनात् ॥ ७.प.३७

परिणामी डितकारक असणार्या औषधाप्रमाणे अेभाडा परका पुरुष जर आपला डितकर्ता असेल तर तो आपलें अपत्यय समजला पाडिजे. आणि प्रत्यक्ष औरस पुत्र असूनडी अडित करणारा असेल, तर तो रोगाप्रमाणे शत्रू समजला पाडिजे. डार तर काय शरीराच्या अेभाडा अवयव आपांसास अपायकारक असेल तर तो तोडन टाकावा. कारण तेवड्या भागाच्या त्याग डेला असता बाकीचे शरीर सुषुभाने जिवंत राडते.

डड पुत्रडाराडमडधूनां सडुगमः पान्थसडुगमः ॥ ११.७.प३

पुत्र, स्त्री, आड आणि बांधव यांच्या समागम डेवण पांधस्थ लोकांच्या सडवासासारभा क्षणिक आडे.

६७ पौरुषं दर्शयन्ति स्म शूरा न बहुभाषिणः ॥ १०.७७.१८

शूर पुरुष युद्धामध्ये पुष्कळ बोळून न दाभवितां आपला पराक्रमय करून दाभवितात.

६८ प्रभवो ज्यात्मनः स्तोत्रं जुगुप्सन्त्यपि विश्रुताः ४.१५.२५

प्रभ्यात असलेले समर्थ पुरुष आपल्या वर्णनीय पराक्रमाची स्तुति करवीत नाहीत. स्तुति औकण्याचा त्यांस कंटाळा येतो.

६९ प्रायेणात्पर्यन्तो देवो ये प्रजा गृहमेधिनः ।

कदपत्यभृतं दुःखं ये न विन्दन्ति दुर्भरम् ॥ ४.१३.४३

जे गृहस्थ निपुत्रिक आढेत त्यांनी बहुतकरून देवाचे यांगले पूजन केले असले पाडिजे. कारण त्यांना कुपुत्रापासून डोणारे अतिशय दुःख दुःख मुणीय सोसावे लागत नाही। (संतानापेक्षा निसंतान बरे।)

७० बन्धे इन्द्रियविक्षेपो मोक्ष अेषां य संयमः ॥ ११.१८.२२

इंद्रिये विषयासक्त डोणे डाय बंध व इंद्रिये विषयांपासून आवडून धरले डाय मोक्ष डोय.

७१ ब्राह्मणस्य हि देहोऽयं क्षुद्रकामाय नेष्यते ।

कृच्छ्राय तपसे चोड प्रेत्यानन्तसुभाय य ॥ ११.१७.४२

ब्राह्मणाच्या देह संसारातील तुच्छ विषय भोगण्यासाठी नाही तर या लोकी जिवंत असेपर्यंत कष्ट करून तप करण्याकरिता आशि मरण पावल्या नंतर परलोकी अनंत सुभ भोगण्या करितां आडे.

७२ ब्राह्मणः समदृक् शान्तो दीनानां समुपेक्षकः ।

स्रवते ब्रह्म तस्यापि भिन्नभाषात्पथो यथा ॥ ४.१४१४१

सर्व ठिकाणी समदृष्टि ठेवणारा व शांत असा ब्राह्मणही जर दीन जनांची उपेक्षा करील तर त्याचेही तप ज्याप्रमाणे कुटक्या भांज्यांतून पाणी डणूडणू पाळून जाते त्याप्रमाणे उत्तरोत्तर क्षीण डोत जाउन शेवटी नाहीसे डोते.

७३ युः स्निग्धस्य शिष्यस्य गुरवो गुड्यमप्युत ॥ १.१.१८

गुरु प्रेमण शिष्याला रडस्यही सांगतात.

७४ भयं प्रमत्तस्य वनेष्वपि स्यात्

यतः स आस्ते सडपटसपत्नः ।

जितेन्द्रियस्यात्मरतेर्बुधस्य

गृहान्नमः किंनु करोत्यवधम् ॥ ५.१.१७

आसक्ति उत्पन्न डोडल या भीतीने इंद्रिये स्वाधीन नसलेला मनुष्य या वनांतून त्यावनांत जरी डिरत राडिला, तथापि तेथे त्याला संसारभय प्राप्त डोतेच. कारण त्याच्या बरोबर कामडोधाडि सडा शत्रु असतातच, बरे इंद्रिये जिंकून आत्मस्वरूपी रममाण असाणारा ज्ञाता पुरुष गृहस्थाश्रमांत राडिला तरी त्याचे डाय नुकसान डोणार आडे ! डाली नाही.

७५ भूतानामिह संवासः प्रपाथामिव सुब्रुते ॥ ७.२.२१

(छिऱ्ण्यकशिपु आपल्या मातेला म्हाणतो) हे सुव्रते माते, पाणपोठवर जमलेल्या लोकांच्या सडवास जसा क्षणिक असतो, त्याप्रमाणे या लोकांमध्ये प्राण्याया समागम क्षणिक आहे.

७६ भूर्यथ्यभक्तोपलुतं न मे तोषाय कल्पते ॥ ११.२७.१८

(श्रीकृष्ण उद्धवाला सांगतात।) ज्याच्या अंतःकरणांत भक्ति नाही, त्याने पुष्कण उपचार अर्पण केले तरी त्यापासून मला संतोष होत नाही.

७७ भौमान् रेणून् स विममे यो विषणोर्वर्णयेद्गुणान् ॥ ८.५.६

श्रीविषणूये संपूर्ण गुण जो वर्णन करील, तो भूमीच्या रजःकणांथीळी गाणना करील.

७८ आतरीशकृतः पाशो नृणां यः स्नेहसंज्ञितः ।

तं द्रुस्त्यजमळं मन्ये शूराणामपि योगिनाम् ॥ १०.८४.६१

(वसुदेव नंदाला म्हाणाला) हे दादा, स्नेह नांवाच्या जो मनुष्यांना पाशय आहे तो ष्चराने निर्माण केलेला असल्यामुळे शूर लोकांना व योगिजांना देणिल तोडण्यास मोठा कठीण आहे असं मी समजतो.

७९ मल्लानामशनिर्नृणां नरवरः स्त्रीणां स्मरो मूर्तिमान्

गोपानां स्वजनोऽसतां क्षितिभुजांशास्ता स्वपित्रोः शिशुः ।

मृत्युर्भोजपतेर्विराडविदुषां तत्त्वं परं योगिनां

वृषणीनां परदेवतेति विदितो रङ्गं गतः साग्रजः ॥ १०.४३.१७

कंसाच्या रंगमंडपांत असलेल्या सर्व लोकांना त्यांच्या त्यांच्या अभिप्रायाप्रमाणे श्रीकृष्ण भासला-याणूरमुष्टिकादिक मल्लाना वन, सामान्य मनुष्यांना श्रेष्ठ पुरुष, स्त्रियांना मूर्तिमंत मदन, नंदादिक गोपांना स्वजन, दृष्टराजाना शासन करणारा, वसुदेव देवकी यांना बालक, कंसाला मृत्यु, अज्ञलोकांना मोहाय पराकम करणारा, योग्यांना परमात्मतत्त्व आणिल यादवांना परमदेवता. याप्रमाणे श्रीकृष्ण बलरामासड रंगमंडपांत शिरला असतां ज्याच्या त्याच्या भावनेप्रमाणे अेकय असून अनेकप्रकारच्या भासला.

८० मडत्सेवां द्वारमाडुर्विमुक्तेः ॥ ५.५.२

सत्पुरुषांथी सेवा करणे डेय मुक्तीये द्वार आहे, असे म्हाणतात.

८१ मातरं पितरं वृद्धं भार्यां साध्वीं सुतं शिशुम् ।

गुरुं विप्रं प्रपन्नं यं कल्पोऽभिन्नश्चसन्मृतः ॥ १०.४५.७

जो पुरुष पालनपोषण करण्यास समर्थ असूनडी वृद्ध आठबापांथे, पतिव्रतास्त्रीये, लडान पुत्राथे, गुरुथे, ब्राह्मणाथे, व शरणागताथे रक्षण करीत नाही, तो जिवंत असून मेल्यासारभाय डीय.

८२ मातरं पितरं आतृ-सर्वांश्च सुदृढस्तथा ।

धृन्ति ड्यसुतृपो लुब्धा राजानः प्रायशो भुवि ॥ १०.१.६७

આપલ્યા પ્રાણ્યાંચી તૃપ્તિ કરણારે વ લોભી અસલેલે રાજે બહુતકરૂન આઈ, બાપ, ભાઊ, ત્યાચપ્રમાણે સર્વહી મિત્ર યાંચા સુહ્રા વધ કરિતાત મગ ઇતરાંચી કથા કાય?

૮૩ મૃત્યુર્જન્મવતાં વીર દેહેન સહ જાયતે ।

અઘ વાબ્દશતાન્તે વા મૃત્યુર્વે પ્રાણિનાં ધ્રુવઃ ॥ ૧૦.૧.૩૮

(વસુદેવ કંસાલા મહણાલા) હે વીરા જન્માસ આલેલ્યા પ્રાણ્યાંચા મૃત્યુ દેહાબરોબરચ ઉત્પન્ન હોતો, આજ કિંવા શંભર વર્ષાની તરી પ્રાણ્યાંના મૃત્યુ હા નિશ્ચિત પ્રાપ્ત હોણાર.

૮૪ મૃત્યુર્બુદ્ધિમતાડપોહ્યો યાવદુદ્ધિબલોદયમ્ ।

યઘસૌ ન નિવર્તેત નાપરાધોડસ્તિ દેહિનઃ ॥ ૧૦.૧.૪૮

બુદ્ધિમાન્ પુરુષાને આપલ્યા બુદ્ધીચી વ બળાચી પરાકાષ્ટા કરૂન પ્રાપ્ત ઝાલેલા મૃત્યુ ચુકવાવા. પ્રયત્ન કરૂનહી મૃત્યુ ટાળતાં આલા નાહી, તર ત્યા પ્રાણ્યાકડે કાહી દોષ નાહી.

૮૫ ય ઉદ્ધરેત્કરં રાજા પ્રજા ધર્મૅષ્વશિક્ષયન્ ।

પ્રજાનાં શમલં ભુક્તે ભગં ચ સ્વં જહાતિ સઃ ॥ ૪.૨૧.૨૪

(પૃથુરાજા સભાસદાંના મહણાલા) જો રાજા પ્રજાજનાંના ધર્માવિષયી શિક્ષણ ન દેતાં ત્યાંચ્યાપાસૂન કરભાર માત્ર ગ્રહણ કરિતો, ત્યાલા પ્રજાજનાંચે પાપ ભોગાવે લાગતે. આણિ તો આપલ્યા ઐશ્વર્યાપાસૂન ભ્રષ્ટ હોતો.

૮૬ ય ઉદ્યતમનાદૃત્ય કીનાશમભિયાચતે ।

ક્ષીયતે તદ્યશઃ સ્ફીતં માનશ્રાવણ્યા હતઃ ॥ ૩.૨૨.૧૩

જો પુરુષ ન માગતાં પ્રાપ્ત ઝાલેલ્યા વસ્તૂચા અનાદર કરૂન પુઠ્ઠે ત્યા વસ્તૂચી યાચના એખાધા કૃપણ મનુષ્યાજવળ કરિતો, ત્યા પુરુષાચે યશ જરી સર્વ ઠિકાણી પસરલેલે અસલે તરી તે નાશ પાવતે, આણિ લોકાંમધ્યે ત્યાચી અવજ્ઞા હોઊન માનખંડનાહી હોતે.

૮૭ યત્પૃથિવ્યાં બ્રીહિયવં હિરણ્યં પશવઃ ખિયઃ ।

ન દુહ્યન્તિ મનઃપ્રીતિં પુંસઃ કામહતસ્ય તે ॥ ૯.૧૯.૧૩

(યયાતિ દેવયાનીલા મહણતો) તાંબૂળ, જવ, સોને, પશુ, સ્ત્રિયા ઇત્યાદિ પૃથ્વીવરીલ સર્વ વિષય, વિષયવાસનાંની ગ્રસ્ત ઝાલેલ્યા પુરુષાચ્યા મનાલા સંતોષ દેણ્યાસાહી કધીહી પુરે પડત નાહીત.

૮૮ યથા પ્રયાન્તિ સંયાન્તિ સ્રોતોવેગેન વાલુકાઃ ।

સંયુજ્યન્તે વિયુજ્યન્તે તથા કાલેન દેહિનઃ ॥ ૬.૧૫.૩

જ્યાપ્રમાણે (નદીચ્યા) પ્રવાહવેગાને વાળૂ એકા ઠિકાણી જમતે વ દૂરહી જાતે. ત્યાપ્રમાણે કાલાચ્યા યોગાને પ્રાણ્યાંચા સમાગમ આણિ વિયોગ હે ઘડત અસતાત.

૮૯ યદા ન કુરુતે ભાવં સર્વભૂતેષ્વમડ્ગલમ્ ।

સમદૃષ્ટેસ્તદા પુંસઃ સર્વાઃ સુખમયા દિશઃ ॥ ૯.૧૯.૧૫

जो पुरुष प्राणिमात्राच्या अकल्याणाची धंखा करीत नाही, आणि सर्वत्र समष्टि ठेवितो. त्याला सर्वडी द्रिशा सुभमयय छोतात.

९० यद्यदायरति श्रेयानितरस्तत्तदीडते ।

स यत्प्रमाणं कुरुते लोकस्तदनुवतेते ॥ ६.२.४

श्रेष्ठ पुरुष जें जें कर्म करितो, ते तेच कर्म धतर लोकडी करितात, व तो श्रेष्ठ पुरुष जें शास्त्र प्रमाण मानितो त्या शास्त्रावाच प्रमाण मानून धतर लोकडी वागत असतात.

९१ यथोशात्मसमं वित्तं जन्मैश्वर्याङ्गुतिर्भवः ।

तयोर्विवाहो मैत्री य नोत्तमाधमयोः क्वचित् ॥ १०.६०.१५

जात, कूण, स्वरूपसौंदर्य, संपत्ति, अश्वर्य व उत्कर्ष डी परस्पराना अनुरूप ज्यांच्यामध्ये असतील त्यांच्यामध्येच विवाह, संबंध घडून येतो व मैत्री जडते. श्रेष्ठ व कनिष्ठ यांच्यामध्ये विवाहसंबंध छोट नाही. व अशा लोकांची मैत्रीडी जुणत नाही.

९२ यशो यशस्विनां शुद्धं श्लाघ्या ये गुणिनां गुणाः ।

लोभः स्वल्पोऽपि तान् उन्तिश्चित्रो रूपमिवेप्सितम् ॥ १.२३.१६

ज्याप्रमाणे श्वेतकुषाच्या योगाने सुंदर रूपाला कमीपाणा येतो, त्याप्रमाणे स्वल्प असलेलाडी लोभ यशस्वी पुरुषांच्या निर्मल्यशाया व गुणी पुरुषांच्या स्तुत्य गुणांच्या नाश करितो.

९३ यश्च मूढतमो लोके यश्च भुङ्क्ते परंगतः ।

तावुभौ सुभमेधेते क्लिश्यत्यन्तरितो जनः ॥ ३.७.१७

देवादिकांच्या ठिकाणी अत्यंत आसक्त असलेला परममूर्ख व परृतीच्या पलीकडे असलेल्या परमेश्वरस्वरूपाला प्राप्त जालेला झाली छे दोघे सुभाने राडतात. यांच्या स्थितीच्या मधल्या अवस्थेत असणारा छे मात्र अतिशय क्लेश भोगितो.

९४ यस्य राष्ट्र प्रजाः सर्वास्त्रस्थन्ते साध्व्यसाधुभिः ।

तस्य मत्तस्य नश्यन्ति कीर्तिरायुर्भेगो गतिः ॥ १.१७.१०

(परीक्षिति राजा गोत्रप धारण केलेल्या पृथ्वीला मडणतो) छे साध्वि, ज्या राजाच्या राष्ट्रांतील निरपराधी लोकांना दृष्टांपासून त्रास उत्पन्न छेतो, त्या मत्त जालेल्या राजाची कीर्ति, आयुष्य भाग्य व परलोक डी सर्वडी नाश पावतात.

९५ या द्रुस्यजा दूर्मतिभिर्जुयतो या न जुयते ।

तां तृषणां दुःभनिवडां शर्मकामो द्रुतं त्यजेत् ॥ ९.१९.१६

दुर्बुद्धि असलेल्या पुरुषाला विषयतृषणा सोडवत नाही. तो जरी वृद्ध जाला तरी विषयांची तृषणा कमी छेत नाही. या विषयतृषणेमुणे अतिशय दुःखे प्राप्त छोतात छे जाणून कल्याणेश्छु पुरुषाने छिया सत्वर त्याग करावा.

९६ यावद्भियेत जठरं तावत्स्वत्वं छि देछिनाम् ।

अधिकं योऽभिमन्येत सस्तेनो द्दण्डमर्हति ॥ ७.१४.८

आपले पोट भरण्यास जितकें अन्न लागेल, तितकंय अन्न परोपार आपले आडे असे म्हाणता येईल. त्यापेक्षा अधिकार जो आसक्ति ठेवितो तो केवळ चोर होय. तो दंडाला पात्र होतो.

९७ योऽनित्येन शरीरेण सतां गेयं यशो ध्रुवम् ।

ना चिनोति स्वयं कल्पः स वाच्यः शोच्य अेव सः ॥ १०.७२.२०

जो प्राणी स्वतः समर्थ असूनही आपल्या अनित्य शरीराने साधूंना गायन करण्यास योग्य असें शाश्वत यश संपादन करीत नाही, तो निंद्य होय व भाग्यहीनपणामुळे शोक करण्यासाठी योग्य होय.

९८ यो वा अनन्तस्य गुणाननन्तान्

अनुकमिष्यन्स तु बालबुद्धिः ।

रज्जोसि भूर्मेर्गाण्येत्थं चित्

कालेन नैवाभिलशक्तिधाम्नः ॥ ११.४.२

जो पुरुष अनंताच्या अनंत गुणांची गणना करण्यास तयार होईल तो मंदबुद्धि समजला पाहिजे. कारण कोणी ओभादा म्हाबुद्धिमान् पुरुष दीर्घकालपर्यंत मोठा प्रयत्न करून कदाचित् भूमीच्या रजःकणांची गणना करील, परंतु सर्व शक्तींच्या आश्रय अशा भगवंताच्या गुणांची गणना करण्यास तो समर्थ होणार नाही.

९९ राज्ञो हि परमो धर्मः स्वधर्मस्थानुपालनम् ।

शासतोऽन्यान् यथाशास्त्रमनापद्युत्पथानिह ॥ १.१७.१६

आपढाल नसतां भलत्याय मार्गानि (शास्त्र विरुद्ध मार्गानि) जाणार्या अधार्मिक लोकांस यथाशास्त्र शासन करून स्वधर्मनिष्ठ सज्जनांचे निरंतर पालन करणे हाय राजाच्या मुख्य धर्म होय.

१०० लब्धा सुदुर्लभमिदं बहुसंभवान्ते

मानुष्यमर्थदमनित्यमपीह धीरः ।

तूर्णं यतेत न पतेदनुमृत्यु यावत्

निःश्रेयसाय विषयः भलु सर्वतः स्यात् ॥ १.९.२९

अनित्य असूनही सर्व पुरुषार्थ साधून देणारा, म्हाणूनच अत्यंत दुर्लभ असा नरदेह यालोकी पुष्कळ जन्म घेतल्यानंतर भाग्याने प्राप्त जाला असतां, हा वारंवार मरणारा आडे म्हाणून जा पर्यंत हा देह पडला नाही, तोपर्यंतच धैर्यवान् पुरुषाने मोठ्या त्वरेनें मोक्ष साधनासाठी यत्न करावा. केवळ विषयसेवन हे श्वानसूकरादिक योनींमध्येही प्राप्त होतेच. त्यासाठी यत्न कशावा ?

१०१ विक्रीऽतोऽमृताम्भोधौ किं क्षुद्रैः प्रभातकोदकैः . ६.१२.२२

अमृताच्या सागरामध्ये कीडा करणार्याला लडानशा भायेंतील (भणण्यांतील) पाण्याचे काय महत्त्व आहे ! काडीय नाही.

१०२ श्रेयः कुर्वन्ति भूतानां साधवो दुस्त्यजासुभिः ॥ ८.२०.७

साधु लोक त्याग करण्यास कहीण आशा प्राणांच्या योगानेही प्राण्यांवर उपकार करितात.

१०३ षडूर्गसंयमैकान्ताः सर्वा नियमयोदनाः ॥ ७.१५.२८

सर्वही नियमविधींचे पर्यवसान कामकोधादि सहा शत्रुंचे संयमन करण्यामध्येच आहे.

१०४ संसारेऽस्मिन्क्षारार्थोऽपि सत्सङ्गः शेवधिर्नृणाम् ११.२.३०

ओष्पादा द्रव्याया निधि प्राभ जाला असतां जसा आनंद होतो. तसा या संसारामध्ये मनुष्यांना अर्धा क्षणभर सुद्धा घडलेल्या सत्समागमापासून आनंद होतो.

१०५ संकीर्त्यमानो भगवाननन्तः श्रुतानुभावो व्यसनं छि पुंसाम् ।

प्रविश्य चित्तं विधुनोत्यशेषं यथातमोऽर्कोऽन्नमिवातिवातः ॥ १२.१२.४७

ज्याप्रमाणे सूर्य अंधकाराचा नाश करितो, किंवा प्रचंड वारा मेघांना वितणून नाहीसे करितो, त्याप्रमाणे भगवान् अनंताचे कीर्तन केले असता, अथवा त्याचा प्रभाव श्रवण केला असता तो भगवान् कीर्तन किंवा श्रवण करणार्या मनुष्यांच्या लुट्यांत प्रवेश करून त्यांची सर्व दुःखे नाहीशी करितो.

१०६ संनिर्घोऽत्र मर्त्यानामनादरणकारणम् ।

गाङ्गं छित्वा यथान्याम्भस्तत्रत्यो याति शुद्धये ॥ १०.८४.३१

या लोकीं अत्यंत सडवास असला म्हणजे मनुष्यांना अनादर उत्पन्न होतो. गंगेच्या तीरी राडणारा मनुष्य शुद्धतेसाठी गंगोदक सोडून दुसर्या तीर्थाच्या उदकाकडे जात असतो.

१०७ सम्भावितस्य स्वजनात्पराभवो यदा स सद्यो मरणाय कल्पते ॥ ४.३.२५

संभावित मनुष्याचा आमजनांकडून अपमान जाला म्हणजे तो तळाण मरणाला कारण होतो

१०८ सर्वार्थसंभवो देहो जनितः पोषितो यतः ।

न तथोर्याति निर्वेशं पित्रोर्मर्त्यः शतायुषा ॥ १०.४५.५

सर्व पुरुषार्थ संपादन करून देणारा देह ज्यांच्यापासून उत्पन्न जाला, व ज्यांनी त्याचे पोषण केले, त्या आईबापांचे ऋण हेडणं छे शंभर वर्षे जगूनही घडत नाही.

१०९ सर्वश्रमानुपादाय स्वाश्रमेण कलत्रवान् ।

व्यसनार्णवमत्येति जलयानैर्यथार्णवम् ॥ ३.१४.१७

ज्याप्रमाणे नावाडी नौकेच्या योगाने दुसर्या लोकांसह समुदांतून तडून जातो, त्याप्रमाणे सपत्नीक पुरुष आपल्या गृहस्थाश्रमाच्या योगाने छतर आश्रमी लोकांस बरोबर घेऊन (त्यांना अन्नवस्त्रादिक देऊन) संकटरूपी सागरांतून तडून जातो.

११० सर्वाः समुद्धरेद्राजा पितेव व्यसनात्प्रजाः ॥ १.१७.४५

ज्याप्रमाणे बाप आपल्या मुलांना संकटांतून सोडवितो त्याप्रमाणे राजाने आपल्या प्रजाजनांना संकटांतून सोडवावे.

१११ साधवो लुट्यं मल्यं साधूनां लुट्यं त्वलम् ।

मदन्त्यते न जानन्ति नाडं तेभ्यो मनागपि ॥ ८.४.६८

(भगवान् विष्णु दुर्वास ऋषींना मडाणाले) साधु हे माजें वृद्धय आढेत (साधु हे मला हार प्रिय आढेत) आण्णि मी साधूंचे वृद्धय आढे (मी त्यांना हार प्रिय आढे). कारण ते माज्याडून दुसरी प्रिय वस्तु कोणती ही जाणत नाडीत आण्णि मीही त्यांच्याडून प्रिय असलेली दुसरी स्वल्पही वस्तू जाणत नाडी.

११२ साधुषु प्रळितं तेजः प्रळतुः कुरुतेऽशिवम् ॥ १.४.६८

साधूंच्या ढिकाणी योजिलेले तेज योजना करणारालाय उलट अनर्थ करिते.

११३ सुभदुःभदो न यान्योऽस्ति यतः स्वकृतभुक् पुमान् ॥ १०.५४.३८

मनुष्याला सुभ किंवा दुःभ देणारा दुसरा कोणीय नाडी. तर तोय आपण स्वतः केलेल्या कर्मिंच सुभ किंवा दुःभ भोगीत असतो.

११४ सुलभा युधि विप्रर्षे ज्यनिवृत्तास्तनुत्यजः ।

न तथा तीर्थ आयाते श्रद्धया ये धनत्यजः ॥ ८.२०.८

(बली शुकाचार्यांना सांगतो) हे ब्रह्मर्षे युद्धामध्ये परत न हिरता देडाय त्याग करणारे लोक या लोकी जसे पुष्कण आतणतात तसे सत्यात्री श्रद्धापूरक द्रव्य देणारे लोक पुष्कण आढणत नाडीत.

११५ स्त्रीषु नर्म विवाडे य वृत्त्यर्थे प्राणसंकटे ।

गोब्राह्मणार्थे हिंसायां नानृतं स्याज्जुगुप्सितम् ॥ ८.१८.४३

स्त्रियांना अधीन ठेवणे, विनोद, विवाद, उपजुविका, प्राणसंकट, गोब्राह्मणांचे डित, आण्णि हिंसा टाणणे या प्रसंगी असत्य भाषण केले असतां तें निंध ठरत नाडी.

११६ स्नेहानुबन्धो बन्धूनां मुनेरपि सुदुस्त्यजः ॥ १०.४७.५

बांधवांच्या स्नेहाया संबंध सोडून देणे हे ओभाधा मननशील मुनीला देणिल कडीण जाते.

११७ स्वयं डि तीर्थानि पुनन्ति सन्तः ॥ १.१८.८

सत्पुरुष तीर्थांना स्वतः पवित्र करितात.

Encoded and proofread by Mandar Mali aryavrutta at gmail.com

Wise Sayings Subhashita from Shrimad Bhagavata with Marathi Meanings

pdf was typeset on September 18, 2022

Please send corrections to sanskrit@cheerful.com

